Na początku

„Wysławiam cię za to, że cudownie mnie stworzyłeś. Cudowne są dzieła twoje i duszę moją znasz dokładnie” – Ps. 139:14.

Pamiątka przypada w tym roku na dzień 11 kwietnia, wtorek. Jest rzeczą właściwą, aby wszyscy Pańscy bracia upamiętnili śmierć Chrystusa zgodnie z życzeniem, jakie wyraził w czasie ostatniej wieczerzy, gdy wziął do ręki kielich rzekł: „To czyńcie, ilekroć pić będziecie, na pamiątkę moją” (1 Kor. 11:25).

Chociaż okres ten jest szczególnie właściwy dla rozważania zagadnień związanych z śmiercią Jezusa i znaczeniem Jego ofiary, to jednak właściwe jest zastanowienie się przy tej okazji nad całym Jego życiem. Jego istnienie sięga początków czasu, ponieważ był on pierwszą istotą, jaka została stworzona. Jego byt rozciąga się również w nieskończoną wieczność. Zapoznając się z opisami dotyczącymi Jego postaci, dostrzegamy wielość zadań, jakie zostały mu powierzone. Niniejsze wydanie czasopisma The Herald zajmie się jedynie niektórymi rolami, jakie odegrał On w wielkim Bożym planie wieków.

„Pierworodny wszelkiego stworzenia” to artykuł, który śledzi rozmaite funkcje Chrystus jako Logos pełnił w długim okresie od swego stworzenia aż do przyjścia na ziemię jako człowiek. Zobaczymy go jako pomocnika w dziele stworzenia, posłańca Jehowy, oraz jako Michała, wielkiego generała anielskiego, stającego w obronie wybranego ludu Izraela.

Jego ziemskie życie wywarło różnorodny wpływ na wielu ludzi. „Cudowne narodzenie” to tytuł artykułu, w którym pokazany jest On z punktu widzenia Króla Heroda, pasterzy, mędrców, Józefa i Marii. Dwa kolejne artykuły poruszają kwestię dwóch rodzajów działalności prowadzonych przez Niego w czasie trzy i pół letniej misji: „Cudotwórca” oraz „Dwie lekcje od Mistrza”.

Najważniejszym celem Jego ziemskiej służby było złożenie życia jako równoważnej ceny za Adama i karę śmierci jaką grzech sprowadził na cały rodzaj ludzki. To właśnie tę śmierć Chrześcijanie upamiętniają każdego roku, a która opisana została w artykule zatytułowanym „Moja siła i mój odkupiciel”.

Śmierć Jezusa na krzyżu nie była końcem Jego działań zmierzających do podniesienia człowieka do wiecznego życia w doskonałości w doskonałym środowisku. Najpierw, powołuje on pewnych ludzi by stali się Jego Oblubienicą, Kościołem. Jako że również ich udziałem jest grzech, jaki odziedziczyli po pierwszych rodzicach Adamie i Ewie, konieczne jest wstawiennictwo za nimi przed Ojcem, co opisane zostało w „Jak Jezus pociesza”. Później, w czasach Królestwa, obejmie On inny urząd który opisany został w „Jezus, Pośrednik Nowego Przymierza”.

Oby to krótkie streszczenie życia i misji jednorodzonego syna Bożego, naszego Pana i Zbawiciela, pomogło nam w rozważaniach prowadzonych w tym wyjątkowym okresie roku.

Redakcja